

1. 11. 2018

Vezměte, prosíme, na vědomí, že text článku odpovídá platné právní úpravě ke dni publikace.

Transparentnost územní samosprávy a poskytování záznamu z jednání zastupitelstva obce

Jedním z evergreenů českého správního práva je poskytování informací ze strany obce[1], nadále se zde vyskytuje ne jeden právní otazník. Nedávno jsem se setkal s dotazem, zda i nyní musí obce poskytovat zvukové nahrávky ze zasedání jejich zastupitelstva. Tazatel vyslovil polemický dotaz, že jsou mu známa dřívější převažující stanoviska, že se to poskytovat správně-právně musí, avšak mj. v souvislosti s GDPR[2] by rád věděl, zda tato povinnost trvá?

In medias res: Musí tedy obec vydávat žadatelům svůj vlastní záznam, který slouží zejména jako pomůcka k sepsání zápisu z jednání zastupitelstva, i když to je de facto její „majetek“, který si sama a na vlastní náklady pořídila?

Svobodný přístup k informacím

Je pravda, že v oblasti svobodného přístupu k informacím a otázkách souvisejících panuje neustále mnoho výkladových problémů a diskuzí. Což je mj. dáno citlivostí a složitostí zmíněného tématu.

Nutno konstatovat, že ani zákon o obcích, ani zákon o svobodném přístupu k informacím (zákon č. [106/1999](#) Sb. jako vůdčí právní předpis garantující právo veřejnosti na informace, které mají k dispozici státní orgány, orgány územní samosprávy i další povinné subjekty) problematiku poskytování záznamů ze zasedání zastupitelstva obce (či kraje) explicitně neřeší. Nicméně výkladem příslušných právních předpisů v návaznosti na Listinu základních práv a svobod (zejména čl. 17 odst. 5) dojdeme k závěru, že obec musí takový „svůj“ zvukový záznam na žádost poskytnout.

Ostatně k obdobnému závěru došel i Ústavní soud ČR, který v této souvislosti autoritativně pravil:

Pokud obec oznámí, že z jednání zastupitelstva bude pořizovat zvukový záznam, který poté neposkytne na základě žádosti o informaci, porušuje svou povinnost poskytnout přiměřeným způsobem informace o činnosti podle čl. 17 odst. 5 Listiny základních práv a svobod, i když jde o nadstandardní formu oproti písemnému záznamu z jednání. (viz Nález ÚS - II. ÚS 2111/16-1 ze dne 7.11.2017).

Ustanovení § 95 odst. 1 zákona č. [128/2000](#) Sb., o obcích (obecní zřízení), ve znění pozdějších předpisů, autoritativně nařizuje každé obci (městu) hned ve větě první pořádit o průběhu zasedání zastupitelstva zápis, jenž bude následně aprobován podpisem příslušných obecních (městských) funkcionářů.

Citovaná forma záznamu průběhu zasedání zastupitelstva však nebrání obci, aby se dohodla s jiným subjektem, že průběh zasedání bude, a to nikoli jen pro účely pořízení zápisu, zachycen na zvukový nebo audiovizuální záznam. Z principu transparentnosti činnosti veřejné správy pak plyne, že takový záznam může být zpřístupněn například umístěním na internetové stránky obce umožňující dálkový přístup všem, tedy nejen občanům obce.

Zmíněný jednostranný závazek ("příslib") pořízení zvukového záznamu nebo dohoda o jeho pořízení konvenují principu proporcionality (přiměřenosti) ochrany osobních údajů i principu ochrany "slabší strany" při zpřístupňování informací.[3]

Jak má obec postupovat, když už zvukovou nahrávku nemá?

Podle judikatury Nejvyššího správního soudu je přípustné odmítnout poskytnutí informace nad rámec zákonných omezení také z důvodů faktických, které v zákoně vypočítány nejsou. Typickým faktickým důvodem neposkytnutí informace je podle judikatury Nejvyššího správního soudu situace, kdy povinný subjekt požadovanou informaci prostě reálně nemá (srov. rozsudek NSS ze dne 2. 4. 2008 č. j. 2 As 71/2007-56).

Dodejme, že z povahy věci informaci o tom, že informaci nelze poskytnout z faktických příčin, je ovšem nutno z právního hlediska chápat jako odmítnutí žádosti o informaci, nikoli jako vyhovění.

Nemožno však věc chápat tak, aby obce jako povinné informační subjekty perfidně záměrně ničily zvukové nahrávky, aby je pak nemusely poskytovat žadatelům o informace. Takový postup by byl protiprávní a též by byl ve vážném rozporu se zásadou dobré správy.

A co GDPR?

Ani v úvodu zmíněné nařízení *na ochranu osobních údajů* GDPR není důvodem pro celkové neposkytnutí zvukového záznamu z jednání zastupitelstva. Převažuje zde veřejný zájem na realizaci ústavního práva na informace oproti ochraně osobních údajů osob zmíněných v rámci jednání zastupitelstva.

Osobní údaje třetích osob je však nutné před zveřejněním obsahu záznamu anonymizovat, pozor to však neplatí o údajích podle ustanovení § 8b zákona č. [106/1999](#) Sb. o příjemcích veřejných prostředků.

Nezapomínejme na splnění informační povinnosti obce, která musí ještě před (!!) zahájením pořizování vlastního zvukového nebo audiovizuálního záznamu informovat o této skutečnosti.

A to včetně sdělení o účelu pořízení záznamu, další dispozici s ním a o právu přítomných žádat vysvětlení nebo nápravu ve vztahu k zaznamenaným skutečnostem či způsobu jejich zpracování.

Závěr

Obce (města, městyse, městské části či městské obvody statutárních měst) - jako povinné subjekty podle zákona č. [106/1999](#) Sb. - musí žadatelům poskytovat své zvukové záznamy ze zasedání zastupitelstva. Nemožno na něj tedy legálně nahlížet jako na „duševní majetek“ obce, který se info-žadatelům neposkytuje.

Neposkytnutí citovaného zvukového záznamu nemá žádnou právní oporu, jinak vyjádřeno nespadá mezi zákonné výjimky pro neposkytnutí informace. Je dobré zde na závěr připomenout ústavně-právní princip, že každá informace v dispozici veřejných orgánů a dalších povinných subjektů v režimu z. č. [106/1999](#) Sb., je primárně poskytnutelná a povinný subjekt musí nalézt relevantní právní důvod, proč informaci případně neposkytnout. Nikoliv naopak, tedy že by žadatel měl za povinnost hledat důvody, proč mu má být požadovaná informace poskytnuta.

Výjimku zde tvoří osobní údaje třetích osob - nikoliv však údaje veřejně činných osob: zastupitelů

obce či starosty (místostarosty) na jednání zúčastněných. Citované osobní údaje třetích osob je, kterak bylo uvedeno již výše, nezbytné před zveřejněním obsahu zvukového záznamu či před poskytnutím žadateli o informaci řádně anonymizovat. To ovšem neplatí o údajích podle ustanovení § 8b zákona č. [106/1999](#) Sb. o příjemcích veřejných prostředků, ty jsou z právního hlediska poskytnutelné v plné míře, a není nutné je tedy anonymizovat. Na této výjimce a conto příjemců veřejných prostředků nezměnilo nic ani *obecné nařízení na ochranu osobních údajů* (GDPR).

JUDr. Petr Kolman, Ph.D.,
právník a VŠ pedagog

[1] Dodejme, že obce jsou dlouhodobě nejčetnějšími povinnými subjekty dle zákona č. [106/1999](#) Sb.

[2] Obecné nařízení na ochranu osobních údajů účinné od 25. května 2018.

[3] Viz Mates, P., Janečková, E., Bartík, V.: Ochrana osobních údajů. Praha: Leges, 2012, s. 51).

© EPRAVO.CZ - Sběrka zákonů, judikatura, právo | www.epravo.cz

Další články:

- [Nepravomocné povolení stavby a změna územního plánu](#)
- [Letiště a letecké stavby](#)
- [Nejvyšší správní soud vymezuje nové hranice zneužití práva u běžných nákladů na reklamu](#)
- [Limity dohledu nad výkonem znalecké činnosti](#)
- [Stavebníci získávají od roku 2026 silnější pozici v soudních sporech o povolení stavby](#)
- [Novela zákona o spotřebitelském úvěru: zásadní regulatorní přelom, který změní finanční trh i praxi poskytovatelů spotřebitelských úvěrů](#)
- [Regulace cen taxislužby v roce 2026: co se mění a jaké mají obce možnosti?](#)
- [Jaké klíčové změny přináší návrh novely stavebního zákona?](#)
- [Nový zákon o zbraních a střelivu](#)
- [Novela zákona o pyrotechnice: likvidace profesionálů namísto zmírnění negativních vlivů](#)
- [Nový zákon o zbraních - hlavní a vedlejší držitelé a změny v posuzování zdravotní způsobilosti](#)